

Zpráva ze 3. Evropské agrolesnické konference (dále jen „3.EAC“), pořádané Evropskou agrolesnickou federací (dále jen „EURAF“) u příležitosti 20 let existence EURAF a seznámení s výsledky výzkumného centra INRA v Montpellier a jejich přenosem do praxe.

3.EAC se navzdory jejímu názvu účastnila i řada účastníků z mimoevropských zemí, zejména USA, Kanady a Číny. Konference nebyla čistě vědecká, ale velká část příspěvků se zaměřovala i na administrativní, politické a praktické aspekty agrolesnictví. Také podstatnou část vystupujících tvořili účastníci z neakademické sféry (farmáři praktikující agrolesnictví, zástupci zemědělských nevládních organizací, zástupci veřejné správy, zástupci Evropské komise a dalších organizací EU). Na úvod konference vystoupil se svým příspěvkem francouzský ministr zemědělství *Stéphane Le Foll*, který označil agrolesnictví za potenciálně přínosné, pokud bude vykazovat dobré ekonomické výsledky. Zástupce EK (DG AGRI) *Emmanuel Petel* prezentoval strukturu SZP (společné evropské politiky), ve své prezentaci mimo jiné zmínil, že opatření na podporu agrolesnictví v rámci Programu rozvoje venkova zavedlo v EU 19 zemí a 2 regiony (některé členské státy je zavedly pouze v některých regionech) a z toho 8 zemí ještě před započítáním realizace od tohoto opatření ustoupilo. V rámci *Visegrádské skupiny* ho zavedlo pouze *Maďarsko*. EK i nadále hodlá ponechat rozhodování o podpoře a rozvoji agrolesnictví na členských státech EU. V kontrastu s tím P. K. R. Nair z University Florida (USA) prezentoval systém podpory a rozvoje agrolesnictví v USA ve srovnání se situací v EU a dospěl k závěru, že americký systém, kde je strategické řízení a finanční podpora zavádění agrolesnictví na území USA i v rámci zahraniční rozvojové spolupráce (např. US AID) organizováno na federální úrovni, je efektivnější než model EU, kde je v stanovení podmínek a zavedení podpor spíše v pravomoci členských států. V USA se údajně zaměřují regionální správy spíše na stanovení účelu zavádění agrolesnických systémů (ochrana pobřežních vod před eutrofizací, snižování eroze půdy atp.). Podle zástupců EURAF je třeba se zaměřit na prosazování agrolesnictví jako jedné z legitimních zemědělských kultur na zemědělské půdě, komunikaci a lobbying u volených politiků na regionální, národní i EU úrovni. Konference se účastnila i početná čínská delegace, která podle svých stručných vyjádření především sbírala informace a má o agrolesnictví zájem spíše z hlediska mimoprodukčních funkcí (boj proti desertifikaci, vytváření ochranných a rekreačních zón kolem velkoměst).

Ing. Jiří Jungř